

எஸ். பொ: கலக்காரன்

நேர்காணல்

'போர்க்குணம் கொண்டவர் எஸ்.பொ.'

- இளம்பிறை ரஹ்மான்

உங்களுக்கும் எஸ். பொ அவர்களுக்கும் நீண்ட காலமாக நெருக்கமான உறவு இருந்து வந்திருக்கிறது. நீங்கள்தான் அவருடைய இலக்கிய ஊழியம், பதிப்புச் செயற் பாடு, இதழியல் போன்றவற்றில் சக பயணியாக இருந்திருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கும் அவருக்குமான இந்த நட்பு எப்படி ஆரம்பமானது?

1959ம் ஆண்டின் இறுதியில் அச்சகம் நிறுவ, கொழும்பு-கொட்டஞ்சேனை ஆதிருப்பள்ளித் தெருவில் நான் ஓர் இடம் எடுத்திருந்தேன்.

இந்த இடத்தை 'இலக்கிய ரசிகர் குழு' வின் இலக்கிய சம்வாதத்திற்குரிய இடமாகவும் ஆக்கிக் கொண்டோம்.

இந்தக்காலகட்டத்தில், பிரபல நாவலாசிரியர் இளங்கீரன் அவர்கள் நட்புடன் என் அச்சகத்தில் தங்கி, 'மரகதம்' என்ற மாசிகையை நடத்தும் ஆயத்தங்களில் ஈடுபட்டார். தினமும் கூடும் ரசிகர் குழுவின் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு அவர் நாயகமாகத் திகழ்ந்தார். அப்பொழுது தான் எஸ்.பொன்னுத்துரையின் ஆளுமையையும் வல்லமையையும் எங்க

இளம்பிறை ரஹ்மான்:

ஈழத்து இலக்கியத்துறையின் முக்கிய சிற்றிதழாக வெளிவந்த 'இளம்பிறை' இலக்கிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியர். அரசு வெளியீடு என்னும் பதிப்பகத்தை நிறுவி மகாகவி, எஸ்.பொ, அண்ணல் போன்ற முக்கியமான ஆளுமைகளின் நூல்களை வெளியிட்டவர். எஸ்.பொவையும் ரஹ்மானையும் இலக்கிய பதிப்புகள் இரட்டையர் என்று நண்பர்கள் குறிப்பிடுவர்.

ளுடன் சிலாகித்துப் பேசினார், அவருக்கு எழுத்துலகில் ஏற்பட்ட துரோகங்களையும் நெருக்கடிகளையும் மிக ஆவேசமாக சாடினார். அவர் கூறியது, ஏலவே நாங்கள் பொன்னுத்துரை மீது கொண்டிருந்த இலக்கிய

மதிப்பீட்டினை மேலும் பன்மடங்கு உயர்த்தியது.

1960 அக்டோபர் 29ல் பிரபல எழுத்தாளர் தொடர்தல் 67ம் பக்கம்

போர்க்குணம்...

66ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

செ.கணேசலிங்கன் (இப்பொழுது இவர் சென்னையில் வாழ்கிறார்) அவர்களின் திருமணம் கொழும்பில் நடந்தது. அதில் பங்கேற்ற எஸ்.பொ. மட்டக்களப்பிலிருந்து வந்திருந்தார். அவரை முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவரும் இளங்கீரன் தான். இவ்வாறு தான் எஸ்.பொவுக்கும் எனக்குமான நட்பு ஆரம்பமானது.

நீங்கள் ஆசிரியராக இருந்து நடத்தி வந்த இளம்பிறை பத்திரிகை ஈழத்து இலக்கிய உலகில் தனித்துவமான முத்திரை பதித்துவரும் பத்திரிகையாகும். இந்தப் பத்திரிகையின் பணி, அதனுடைய இலக்கிய முயற்சிகள், தேடல், பதிப்பகம் போன்றவற்றில் எஸ்.பொ அவர்-

திலிருந்து இறுதிவரை அவரது ஆக்கங்கள் தவறாது இடம்பெற்றன. 'கொண்டோடி சுப்பர்' என அவர் எழுதும் அங்கதச் சுவைக்கு வரவேற்பும் எதிர்ப்பும் கிடைத்தன. வாசகர் கூட்டமும் பெருகியது. இளம்பிறையின் ஆஸ்தான கவிஞர்களாக மஹாகவியும் அண்ணலும் செயற்பட எஸ்.பொவின் தூண்டுதலும் அக்கறையுமே காரணமாகும்.

பதிப்புத்துறையிலும், பல வண்ணங்களை சேர்க்க எஸ்.பொ. பெரிதும் உதவினார். அவரது முழு உழைப்பும் இன்றி அந்த இரு நிறுவனங்களையும் நான் செம்மையாக நடத்தி வெற்றி பெற்றிருக்க இயலாது என்பது உண்மையிலும் உண்மை.

எஸ்.பொ பற்றிய மறக்க முடியாத அனுபவங்கள் பல உங்களிடத்தில் இருக்கும்.

கச்சத்தீவு செல்ல வேண்டும். அங்கிருந்து எங்களை அழைத்துச் செல்ல தோணி வர வேண்டும். திட்டமிட்டபடி எதுவும் நடைபெறவில்லை. ஒரு வாரம் அநாவசியமாக இராமேஸ்வரத்தில் கழிந்தது.

இந்த நாள்களில், நான் அடைந்த துன்பத்திற்கு அளவேயில்லை. நான் இலங்கை போக முடியாவிட்டால் எனது அச்சகத்தையும் மற்றும் தொழில்களையும் நான் இழக்க நேரிடும். இருந்தாலும் நான் இந்தியன். தனி மனிதன். இங்கு புதிய வாழ்கையைத் துவங்கி வாழ முடியும்.

ஆனால் எஸ்.பொ ...?

அவர் அரசு ஊழியர். அவரது உத்தியோகம் என்ன ஆகும்? அவரது மனைவியும் மக்களும் உண்மை நிலை அறியாது கொழும்பில்.... யோசித்து யோசித்து....பெரும்பாலான நேரங்களில், தொலைபேசிக்காக தபால் அலுவலகத்திலேயே....

பதிப்புப் பணியில் அவருடைய பங்கு, ஈடுபாடு என்பவைகள் குறித்துப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியுமா?

ஒரே ஆண்டுகளில் எஸ்.பொ. அச்சக்கலையில் தேர்ந்தார். அதற்கு எடுத்துக்காட்டு '- பந்த நூல் மூலமும் நச்சாதாருக்கு மினியர் உரையும்' நூலாகும். குறிப்பு - அடிக்குறிப்பு -அடிக்குறிப்புக்கு குறிப்பு என எழுத்துகள் பல அளவுகளில் போட்டு அழகு சேர்க்க வேண்டியிருந்தது. கொழும்பில் ஒரேயொரு சிங்கள நிறுவனம்தான் தமிழ் அச்செழுத்து விற்பனை செய்து வந்தது. 10 புள்ளி அளவும் அதற்கு மேலுள்ள புள்ளி அளவு எழுத்துகளும் அவர்களிடம் உண்டு. எனவே, 6, 8 புள்ளி அளவு எழுத்துகள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வர

களுடைய பங்கு எவ்வாறு இருந்தது?

1962ல் கொழும்பு-லாகிராக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க மாநாட்டின் போது, எஸ்.பொ வும் நானும் பெருந்தாக்குதலுக்கு ஆளாகவிருந்தோம். இதில் இளங்கீரனும் முன்னிலை வகித்தார். விசித்திரமான - அதிர்ச்சியான நிகழ்வு அது.

ஒரு சத்திய நிலையை இங்கு பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். இந்த மாநாடு முற்போக்காளரின் பெருந்தவறுகளால் தள்ளிப்போனது. இதனால் அவர்கள் கேலிக்கும் கிண்டலுக்கும் ஆளானார்கள். இந்தக் கால கட்டத்தில், அவர்களின் செல்லப் பிள்ளைகளாக இலக்கிய ரசிகர் குழுவினர் ஏற்கப்பட்டு செயல்பட்டோம்.

எஸ்.பொ.வின் இலக்கிய ஆக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததும் எங்கள் குழு வளர்ச்சியடைந்ததும் அவர்களுக்கு சினம் முட்டியது என்பதை அறிந்து, அவர்களிடமிருந்து விலகி செயற்படத் தொடங்கினோம்.

அந்நேரம் பிரசுரகளம் அனைத்தும் அவர்கள் வசம் இருந்தது. அதை முறியடிக்கும் விதத்தில்தான் 'இளம்பிறை' மாசிகையும் 'அரசு வெளியீடு' நிறுவனமும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

இந்த இரு அமைப்புகளிலும் எஸ்.பொ வின் பங்கு மகத்தானது. இவற்றின் செயற்பாடுகளில் இருந்தே நாம் அதை உணரலாம். இந்தப் பாரிய பணிகளில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணிக்க, எஸ்.பொ கொழும்புக்குப் பணி மாற்றம் பெற்று என்னுடன் இணைந்தார். இளம்பிறையின் முதல் இத

அவற்றில் ஒரு சிலவற்றை எங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள முடியுமா?

எஸ்.பொ பற்றிய மறக்க முடியாத அநுபவத்தில் ஒன்றை மட்டும் கூறினாலே, அது நூலாக விரியும். நான் பிறப்பால் இந்தியன். 1948ல் இலங்கையில் நுழையும் போது, குடியேற்ற சட்டதிட்டம் ஏதும் இல்லை. பின்னர் ஏற்பட்ட சட்டங்களால், நான் விசா இன்றி இலங்கையில் வாழலாம் ஆனால் இந்தியா சென்று திரும்பும் அநுமதி கிடை யாது. இந்தச் சூழ்நிலையில், சென்னையில் என் தாயார் நோய்வாய்ப்பட்டு, என்னைப் பார்க்கும் ஆவல் கொண்டிருந்தார். என்ன செய்வது என்று அறியாத நிலையில், சொக்கன் என்னும் யாழ் நண்பர் ஓர் உபாயம் கூறினார். கள்ளத்தனமாக தோணியில் சென்று, தாயைப் பார்த்து திரும்ப, தான் உதவுவதாகவும் கூறினார்.

1967 ஏப்ரல் விடுமுறையில் குடும்பத்துடன் எஸ்.பொ என்னுடன் தங்கி இருந்தார். அவரிடம் நான் சொக்கன் கூறிய தகவலை தெரிவித்தேன். உடனே அவர், தானும் என்னுடன் வர விரும்புவதாக கூறினார். இதைக் கேட்டதும் நான் அதிர்ந்து போனேன். இதை என் வாழ்நாளில் ஒரு போதும் மறக்க இயலாது.

நாங்கள் இருவரும் சொக்கனுடன் புறப்பட்டோம். ஆனால் எங்கள் திட்டப்படி பயணம் அமையவில்லை. குறிப்பிட்டநாளில் செல்ல முடியவில்லை. நான்கு தினங்கள் கழிந்தே தமிழ்நாடு கரையில் இறங்கினோம். ஒரு வாரம் சென்னையில் தங்கி விட்டு இராமேஸ்வரம் திரும்பினோம். அங்கிருந்து நாங்கள்

தினமும் கடற்கரைக்குச் சென்று, தோணிக் காரர்களிடம் பேசுவோம். அப்படி ஒரு நாள் செல்லும்போது, கப்பலில் இருந்து இறங்கி கேமரா கவிஞர்-இயக்குநர் பாலமகேந்திரா வந்தார். 'என்ன மாஸ்டர்... ரகு' என்று குசலம் விசாரித்தார். டிக்கெற் எடுக்கச் செல்வதாக கூறிச் சமாளித்தோம்... ஒரு வழியாக கச்சத்தீவு சென்று நெடுந்தீவை அடைந்தோம். எப்படிப் போனோம் என்பது மிகவும் விசித்திரமும் அதிசயமும் நிறைந்த நிகழ் வாகும்.

எஸ்.பொவினுடைய படைப்புகளில் உங்களை மிகவும் ஈர்த்த படைப்பு எது? எப்படைப்பு தமிழ் இலக்கியத்துறையில் முக்கியமானது என நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

எஸ்.பொ.வின் படைப்புகளில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகைத்து. இருந்தாலும் என்னை மிகவும் ஈர்த்த படைப்பு 'நனவிடை தோய்தல்' ஆகும். அவரது இளமை வரலாற்றை இணைப்பதோடு, அன்றைய அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த சாதாரண மக்களின் நடைமுறைகள் பாரம்பரியக் கலைகள் முதலியவற்றை இந்நூல் விவரிக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்தின் பழகு தமிழை நேர்த்தியாக சித்திரிக்கும் ஒரே நூல் இது.

'?- பந்த நூல் மூலமும் நச்சாதாருக்கு மினியர் உரையும்' விஞ்ஞானக் கதை சார்ந்த, பண்டைய நூற்பதிப்புப் பணிகளை விளக்கும் அங்கத நூலாகும். இவ்விரு நூல்களும் யாராலும் படைத்தல் இயலாது என்ற பிரமிப்பைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

வழைத்தேன். அதற்கான கால தாமதம் பற்றி எஸ்.பொ. கவலைப்படவில்லை. வழக்கத் திற்குமாறாக காத்து இருந்தார். அந்த ஒரு நூல் வெளியிடும் நேரத்தில் பத்து நூல்கள் அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கலாம் என்பது நிதர்சனமாகும்.

நீங்களும் எஸ். பொவும் இணைபிரியாத தோழர்கள். எஸ். பொவுடைய மரணத்திற்குப் பிறகு அவரது இழப்பை நீங்கள் எப்படி உணர்கிறீர்கள்?

அவரது மறைவு எதிர்பாராதது. இருந்தாலும் அவர் தம் இலக்கிய ஊழியத்தை நிறைவாக பரிபூரணமாக செய்து முடித்தார் என உள்ளம் பூரிக்கின்றேன். 54 ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர் பற்றி நான் கண்ட கனவு பலித்து விட்டது.

இருவரும் கைகோர்த்துச் சென்ற இலக்கியப் பயணத்தில் 14 ஆண்டுகளுக்கு முன் என்கையை இழுத்து விடுவித்துக் கொண்டேன். அதற்கான காரண-காரியங்களை இங்கு விவரித்தல் ஏலாது. ஆனால் எஸ்.பொ தொடர்ந்து அவர் பயணத்தை மேற்கொண்டு உச்சத்தை அடைந்து பூர்த்தி செய்துள்ளார்.

பரிபூரண திருப்தியுடன் விட்ட இடத்தில் இருந்து என் பயணத்தை தொடரவிருக்க

தொடர்தல் 72ம் பக்கம்

சாதலின் இன்னாதது இல்லை

எஸ்பொவின் மரணம் ஒரு பெரும் வெற்றிடத்தை ஈழ இலக்கியத்தில் விட்டுச் சென்றிருக்கிறது:

நவம்பர் மாதம் இருபத்தாறாம் தேதி மாலையில், வடமாகாணத்தைப் பிறப்பிடமாகவும் கிழக்கு மாகாணத்தை வாழிடமாகவும் கொண்டிருந்து, அவுஸ்திரேலிய குடிமகனாகியிருந்த எஸ்பொவின் பரவலாகத் தெரியவந்திருந்த எஸ். பொன்னுத்துரையின் மரணம் சிட்னி மருத்துவமனையில் நிகழ்ந்தது.

அவுஸ்திரேலியாவில் சிட்னி மருத்துவமனையில் அவர் சேர்க்கப்பட்டிருந்தபோதே அவரது நிலை கவலைக்கிடமாக இருந்ததாக செய்திகள் வந்திருந்தன. அதனால் அவரது மரணம் ஒருவகையில் பேரதிர்ச்சியைத் தந்ததாய் இல்லாவிடினும், ஒருபெரும் இழப்பை அது ஓங்கி அறைந்துகொண்டு நிற்கிறது. அதுவே ஒரு அதிர்ச்சியாகத்தான் தோன்றுகிறது.

1932ல் பிறந்த எஸ்.பொன்னுத்துரை ஆரம்ப காலத்தில் யாழ். புனித பற்றிக்ஸிலும், பின்பாளையங்கோட்டை தூய சவேரியர் கல்லூரியிலும் தனது கல்வியைத் தொடர்ந்து பி.ஏ. படிப்பை முடித்தார். தொடர்ந்து அவர் ஆசிரிய நியமனம்பெற்று கடமையாற்றிய இடம் கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டக்களப்பு.

அதனால்தான் எனது ஆசிரியர் என்று காசி-ஆனந்தனிலிருந்து எஸ்.எல்.எம்.ஹனிபாவரை பலரும் போற்றுகின்ற நிலையை அவர் எய்தினார்.

அனூர, மித்ர, இந்ர, புத்ர என்று நான்கு ஆண் மக்களும் ஒருபெண்ணும் எஸ்பொவுக்கு. ஆண்களில் மித்ரவை இலங்கையில் போரிலும், புத்ரவை இந்தியாவில் ஒரு விபத்திலுமாய்ப் பறிகொடுத்தார். நைஜீரியாவில் வேலைபார்த்த பின் அவுஸ்திரேலியாவில் குடியேறி ஒரு சிறியகாலத்தின் பின் 1994 அளவில் பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டிலேயே அவர் வாழத் தொடங்கியிருந்தார். மித்ர பதிப்பகத்தை ஆரம்பித்ததும், தனதும் பிற ஈழ முதுபெரும் எழுத்தாளர்களதும் நூல்களை அச்சேற்றியதும் அக்காலப் பகுதியிலேதான்.

இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தில் அவரது பிறப்பு வடமாகாணம் அளாவிய அறிமுகத்தையும், திருமணமும் ஆசிரியத் தொழிலும் உறைவிட வகையிலுமாய் அவருக்கு கிழக்கு மாகாணம் அளாவிய அறிமுகத்தையும், 'இளம்பிறை' ரகுமானுடனான தொடர்பு கொழும்பு தமிழ் இலக்கிய உலகத்தின் அறிமுகத்தையும் பெற்றுத் தந்திருந்தவேளையில், அவரது தமிழகத்து வாழ்வு தமிழகத்து அறிமுகத்தையும் கொடுத்து அவரைத் தமிழ் மண்கள் அளாவிய மனிதராகியது.

மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர், சிறந்த விமர்சகர், சிறந்த பதிப்பாளர் என்றும் 'காட்டா'என்றும், 'தன்னேரிலாத் தலைவன்' என்றும் அவரை வியந்தோதுகிறார்கள் பலரும் இன்று. ஆயினும் இந்நிலையினை அடைய அவர் கடந்துவந்த பாதை மிகமிகக் கடினமானது, வித்தியாசமானது.

'வரலாற்றில் வாழ்தல்' என்ற நூலை அவர் எழுதியகாலம் எனக்குத் தெரியும். அக்காலத்தில் நம் சந்திப்புகளின் பெரும்பகுதி அவரின் ஞாபக மீட்டிக்களாகவே இருந்தன. அவரின் ஆரம்ப கால வாழ்க்கையிலிருந்து ஏறக்குறைய இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுவரை சுமார் இரண்டாயிரம் பக்கங்களில் இரண்டு பாகங்களாய் தன்வரலாற்றை எழுதியிருக்கிறார் எஸ்பொ.

தீ, சடங்கு நாவல்களென்றும், வீ, ஆண்மை சிறுகதைத் தொகுதிகளென்றும், முறுவல், நனவிடைதோய்தல் என நாடக அனுபவப் பகிர்வுக்கானவையென்றும் அவருக்கு பரந்த

படைப்புலகம். அதில் முதன்மையானவை அவரது 'வரலாற்றில் வாழ்தல்'லும் 'காப்பியச் சொற்பொழிவுகள்' தொகுப்பும் தான்.

'வரலாற்றில் வாழ்தல்' எஸ்பொவின் அனுபவத்தை மட்டுமல்ல, அக்காலகட்டத்திய இலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்று நிகழ்வுகளையுமே ஆவணப்படுத்துகின்றது. இந்த ஆவணப் பதிவாக்கமே என்னளவில் முக்கியம்.

நாவலை வாலிப வயதின் வெளிவெளியாக வாசிக்கமுடியாத அளவுக்கு தசையுணர்ச்சிகள் அதிகமும் சார்ந்ததாய் இருந்தது. இன்பரசம், காமலீலைபோன்ற தமிழ் நாட்டின் குப்பை நூல்களைப் போலவே வாசிக்கப்பட்டிருப்பினும், அது தமிழ் இலக்கிய உலகில் 'போர்னோ' வகையான எழுத்துக்கு ஒரு அடையாளத்தைக் கொடுக்கச் செய்திருந்தது.

- தேவகாந்தன் -

கூகி வாங் தியாங்கோவின் நாவலின் மொழிபெயர்ப்பான 'தேம்பி அழாதேபாப்பா'தான் அவரது முதல் மொழிபெயர்ப்பு நாவல். அதன் பின்னால் சுமார் பதினைந்து சிறந்த ஆபிரிக்க இலக்கியங்களை அவர் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். அவையொன்றும் பெரிதாக வெளித்தெரிய வரவில்லை.

படம்: டிஜி சருணா

கலாநிதி கா.சிவத்தம்பி, மற்றும் கலாநிதி க.கைலாசபதி மீதான எஸ்பொவின் காட்டம் வரலாற்றுப் பிரசித்தம். இந்தக் காட்டத்தை மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு கலாநிதிகளின் மறைவின் பின்னரும் கூட எஸ்பொ மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. அந்த அடையாளம் அவரது மரணம்வரை அவரோடு ஒட்டிக்கொண்டிருந்தது.

'தீ' நாவலே அவரைப் பிரபலமாக்கியது. ஆயினும் காத்திரமான சிறுகதைகளைத் தந்துகொண்டிருந்தவர் என்ற பெயர் ஏற்கனவே நிலைத்திருந்தது. அவரது தேர், குளிர் போன்ற சிறுகதைகள் அற்புதமானவை. தீ

சடங்கு நாவல் தீ போன்றிருக்கவில்லை. எனினும் அது தாம்பத்திய விஷயங்களைப் பேசவே செய்தது. அது 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையில் தொடராக வந்ததென்று ஞாபகம். அது தொடராக வந்ததாலேயே தன் சரஸ், சாஸ்திர அம்சங்களை அது விஸ்தாரமாகத் தொடாமலிருந்திருக்கலாம்.

இவ்வாண்டு ஆடி மாதத்தில் தமிழ்நாடு சென்றிருந்தபோது எஸ்பொவை மித்ர அலுவலகத்தில் நான் சந்தித்திருந்தேன். களைத்திருந்தார். பல விஷயங்களும் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றதில்லை என்றார். அதனால் மொழிபெயர்ப்புகளையே அதிகமாகவும் செய்து கொண்டிருப்பதாகக் கூறினார்.

அவரது ஆழமான இலக்கியப் பங்களிப்பு அவற்றிலேயே இருக்கவும் கூடும்.

எஸ்பொவின் இழப்பை இப்போது உணர முடிகிறது. ஆயினும், 'வரலாற்றில் வாழ்பவன்' மரணித்துவிடுவதில்லை. அவன் அமரத்துவம் பெற்றவன். எஸ்பொவும் அவ்வாறே. அமரன்!

devakanthan@thaiivedu.com

கலாதி

“சூ”க்குள் விரலை வைத்தால் தீண்டும் இன்பம் தோன்றும்” என்றுரைக்கப்பட்ட பொதுப் புத்தியில் உழல்வதே சராசரித் தமிழ்மனம். ஒரு தளத்தில் மட்டிட்டு நோக்குகையில் இது மகாவாக்கியம் ஒன்றே. தீண்டும் இன்பத்தை இவ்வாறு அழகுறப் பிரசித்தப்படுத்தியவனும் இலேசுப்பட்டவனல்லன்.

தீண்டும் இன்பத்தைப் பற்றியதொரு விசாரமாக “தீ” வெளியாகியபோது கலையும் இலக்கியமும் தீண்டாமை, தீட்டு என்பன பற்றியதாக இருந்தலே சாலச் சிறந்ததும், காலப்பொருத்தமும் என்ற ஆக்கைகளுடனும், ஆய்க்கினைகளுடனும் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பு ‘கலாதி’யாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. (கலாதி என்னும் ஈழத்துப் பேச்சுவழக்குக்கு ‘சண்டை’ என்றும் ‘திறமான சாமான்’ என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்) “தீ” யைக் கண்டு வெருண்டடித்தவர்களில் இவர்களே பெரும்பான்மையினர். பழம் பண்டித மரபை தமது வெள்ளை வேட்டி சால்வையின் தலைப்பில் முடிந்து வைத்திருந்தவர்கள் மறுதிறத்தார். பெரிய கலாதி நடந்தது என்பது வரலாறு.

முற்போக்கு முகாமுக்கு வெளியே இயங்கியவர்களில் எஸ்.பொவைத் தவிர்ந்த மற்றொரு முக்கியமானவரான மு.தளையசிங்கம் தீயை வெகுவாக வரவேற்றார் என்பதும் வரலாறு. ‘எழுத்து’ சஞ்சிகையில் மு.தளையசிங்கம், தருமு சிவராமு, எஸ்.பொ ஆகியோரால் தீ தொட்டு ஆற்றப்பட்ட எதிர்வினைகளில் குறிப்பிடத்தகுந்த சிறு நறுக்குகள் 1996ம் வருடத்தில் மறுபதிப்புக் கண்டதீயில் அனுபந்தங்களாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை இப்பதிப்பிலும் இடம்பெறுமா என்பது பற்றி நானெதுவும் அறியேன்.

தீ முதற்பதிப்பாகப் பிரசுரமாகி ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன. ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பும், ஒட்டுமொத்த தமிழ் இலக்கியப்பரப்பும், இந்திய இலக்கியப்பரப்பும் வெகுவாக மாறிவிட்டன. புதிய போக்குகளினூடாகப் புதிய பரிமாணங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன.

அன்றிருந்த வாசகனும் இன்றில்லை. தீயைத் தொடுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை வழங்குவதில் இன்றுள்ள வாசகனுக்கு ஒப்பீட்டளவில் ஓரளவேனும் நெகிழ்வுப்போக்கு காட்டப்படுவதுண்டு. உலக மயமாக்கலின் உடனடிச் சாத்தியப்பாடுகளில் இந்நெகிழ்வு முக்கியமானதொன்று. தவிர அண்மையில் ஈழத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட இனசங்காரத்தின் நீடித்த வடுக்களாயமைகின்ற நீட்சி ஒட்டுமொத்த ஈழத்தின் வாழ்வனுபவத்தையும், படைப்புந்தல் மனோநிலையையும், படைப்பை நுகரும் வழிமுறைகளையும் கற்பனை செய்யச் சிரமமான அளவுக்குத் தலைகீழாகப் புரட்டிப்போட்டிருக்கின்றன.

இவ்வனுபவங்களில் முக்கியமானது ஈழத்தின் ஒரு பெருந்தொகுதி மக்கள்திரளமீது நடாத்தப்பட்ட பலாத்காரமான தீத்தொடல்.

“மனித இனத்தின் பின்னமற்ற அடிப்படை உணர்ச்சி பாலுணர்ச்சியே. இவ்வணர்ச்சியில் வித்தூன்றிக் கருவாகி, ஜனித்து, வளர்ந்து, அந்த நுகர்ச்சியில் எழும் குரோதம்-பாசம் ஆகிய மன நெகிழ்ச்சிகளுக்கு மசிந்து, சிருஷ்டித்தொழிலில் ஈடுபட்டே வாழ்கிறான் மனிதன்” என்று தீயின் முதற்பதிப்பின் முன்னீட்டில் குறித்துச் செல்லும் எஸ்.பொ.வின் வார்த்தைகளை இவ்விடத்தில் ஒருதரம் மீட்டிப் பார்த்தால் ஈழத்தின் படைப்பனுபவமும், வாசக அனுபவமும் அண்மைய கொடுங்கனவேயான அனுபவங்களால் எவ்வாறானதொரு தீவிர மாற்றத்துக்கு உள் ளாகியிருக்கின்றதென்பது தெளிவாகும்.

இந்நிலையில் தீ மீண்டும் காலச்சுவடு பதிப்பகத்தினால் ‘கிளாசிக்’ வரிசையில் மறுபதிப்புச் செய்யப்படுகிறது. அதற்கான வலுவான காரணங்கள் உண்டா?

தமிழ்நாட்டின் வாழ்வனுபவங்களிலிருந்தும் குறிப்பிடத்தகுந்த அளவில் வேறுபடுகின்ற, ஈழத்தின் தீவிர வாழ்வனுபவங்களைப் படைப்பாக்கி ஒட்டுமொத்தத் தமிழிலக்கியப் பரப்பினுள் பாய்ச்சும் வேலைக்கான தொடர் செயற்றிட்டத்தின் ஒரு வசதியான கண்ணியாக தீயின் மறுபதிப்பு அமைகிறது என்பது சிறுபின்னமளவுக்கு உண்மையேயாயினும், அது மிக மொண்ணையானது. வலுவற்றது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஈழத்துக்கான தமிழ்நாட்டு வாசக வாசல் திறக்கப்பட்டுவிட்டது. தீ தமிழ் நாட்டிலேயே தனது முதற்பதிப்பையும் மறுபதிப்பையும் கண்டது. எஸ்.பொவுக்கு தமிழ்நாட்டில் ஒரு தளமும் உண்டு. அவரது ‘சடங்கு’ நாவலின் ஒரு பதிப்பு ராணிமுத்து வெளியீடாக சில இலட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாகிற்று.

தீயின் இந்தக் ‘கிளாசிக்’ வரிசையிலான பதிப்புக்கான காரணங்கள் வேறு.

தீக்குள் விரலைவைத்தால் இன்பம் தோன்றுமா? என்பதே தீயின் அடிப்படையான உசாவல்.

பல தடவைகளாக... வெவ்வேறான இடங்களில்... வித்தியாசமான பருவங்களில்... தீக்குள் விரலை வைக்கும் எத்தனங்களும், அவற்றுள் சிலவற்றில் ஏற்படும் தோல்வியும், சிலவற்றில் வெற்றி கொள்வதாக ஏற்படும் வீண் மயக்கமும், பின்னர் அவற்றின்பாலான விளைவுகள் தரும் வெம்மையிலும் பொசுங்கிப்போய் தறி கெட்டோடும் ஒரு மனிதனது கதையின் சில அத்தியாயங்களையே தீ தொட்டுச் செல்கிறது.

“தூரத்துப் பார்வைக்கு ஒளியாய், வெளிச்சமாய், அருகி வர அருகி வர வெப்பமாய், வெப்பம் அதிகரித்துச் சூடாகப் பரவும் நியதி” என முந்தைய பதிப்பின் முன்னுரையில் இதை அழகாக விட்டல்ராவ் விபரிக்கின்றார். வாசகன் இவ்வாசகங்களுடன் ‘தீயாக எரிக்கும் நியதி’ எனவும் சேர்த்து வாசித்துக் கொள்கிறான்.

தீண்டும் அனுபவம் மிக இளங்குருத்துப் பருவத்திலேயே (தீ நாயகனான ‘அவனை’) மிகவும் சுடுகின்றது. கமலாவுடனான அவனது தீண்டல் ‘கல்யாண விளையாட்டு’. அதன் விளைவாக நண்பர்களிடத்தும், வீட்டிலும் ஏற்படும் கலாதி. வீட்டின் இதமான சூழலிலிருந்து மகா அக்கிரமியான அப்பா, அவனைப் போர்டிங்கிற்குப் பிரஷ்டம் செய்து விடுகிறார்.

போர்டிங், யோசேப் சுவாமியாரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பிரதேசம். சுவாமியாரின் “போதனை” அவனுக்கு அவனுள்ளேயே பெருங் கலாதியை ஏற்படுத்திவிடுகின்றது.

அந்தக் கலாதியின் வெம்மையைக் குளிர்விக்கும் எத்தனத்தில் எழுந்த தேடுகை வளையத்துக்குள் வந்து அகப்பட்டுக்கொள்பவள் அவனது ‘கலாதியான முதற்குருத்தினி’ பாக்கியம்.

பாக்கியத்திடம் கற்ற தீண்டும் வித்தையை, சமூகம் ஒப்பும் சட்ட வரம்புகளுக்குள் தொடர்ந்து பயில் அவன் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தேடிக்கண்டடையும் பெண்களே சாந்தியும், லில்லியும், புனிதாவும்.

சுவாமியாரிடம் பெற்ற வலியை வாழ்நாள் முழுவதும் சுமந்து, இறுதியில் மலர்ந்தும் மலராத பாதிமலரான திலகாவிடம் இறக்கி வைத்து, விசித்திரமானதொரு பழிவாங்கலில் அவன் இறங்க முற்படுகையில், சரசு வந்து தடுத்து விடுகிறான். சரசுவிடம் அவன் பெறுவது, இந்தியமனம் வாழ்வனுபவ இறுதியில் பெற்றுக் கொள்ளும் விரக்தி. அதன் பக்கவிளைவான தத்துவ விசாரத்தின் தவிர்க்கமுடியாத நீட்சியான ‘ஞானம்’.

மின்மினியின் ஒளிப்பொட்டுப் போன்ற கமலா, கொள்ளிக்கட்டையேயான யோசேப் சுவாமியார், குளிர்க்குக் கணப்புச் சுகம் தரும் பாக்கியம், அகல்விளக்கின் சோபை கலந்த

எஸ். ரஞ்சகுமார்:

ஈழத்தின் முக்கியமான சிறுகதை ஆசிரியர். புலம்பெயர்ந்து சிட்னி, அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்கின்றார். அவருடைய சிறுகதைகள் ‘மோகவாசல்’ என்னும் தலைப்பில் நூலாக வெளியாகியிருக்கின்றது.

சாந்தி, மெழுகுவர்த்தியின் சாந்த ஒளி வீசிய லில்லி, அடுப்படியில் அணையாது எரிந்த தீயாகி இறுதியில் பிடிசாம்பரான புனிதம், கடற்கரையில் மின்னற்கொடியாகப் படர்ந்து மறைந்த திலகா, சுடுகாட்டில் பிணம் உண்ணும் தீ போன்று அச்சமும் அருவர்ப்பும் ஏற்படுத்திய சரசு... இவர்களுடன் தீண்டற் சுகத்தை அனுபவித்த, அல்லது அனுபவிக்க உன்னிய அவன்...

கதையாக நோக்கும்போது கவர்ச்சி எதுவு

அவனது தீண்டல் தேவையையும் அதற்கான அவனது எத்தனங்களையும் அவற்றின் விளைவுகளையும் மட்டுமே சுட்டிக்காட்டி மிக விரைவாக நகர்ந்து சென்று முடிவடைகிறது இந்த நாவல். நாவல் முடிவடையும்போது அவனும், அவன் தீண்டிய பெண்களும் நாவலின் பக்கங்களிலிருந்து பறந்து சென்று மாயமாய் மறைந்து விட, அங்கே வாசகன் மட்டும் ‘தனது’ தீண்டல் அனுபவங்களை மீட்டி, அலை மோதும் மனதுடன் ‘ச்சே’ எனச் சலித்துத் துவள்கிறான்.

படம்: டிஜி கருணா

மற்றதொரு பிண்டமே தீ. பாலுணர்வை மையப்படுத்தி நகரும் ஒரு நாவலாகத் தீ இருப்பினும், இலிங்க உறுப்புக்களை அருட்ட உன்னும் மலினமான நோக்கமும் அதற்கான முயற்சிகளும் அறவே கிடையாது. நாவலின் பாத்திரங்கள் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டவையாக இல்லை. அவை ஏற்கெனவே வார்த்தைப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுக்கான தனித்துவப் பண்புகளோ, அப்பாத்திரங்களுக்கான வேறு உபகதைகளோ தீயில் இல்லை. அவன் தனித்து அடையாளம் காணப்பட முடியாத ஒரு ஆண், அவர்களும் அவ்வாறேயான பெண்கள், அவ்வளவே. நாயகனுக்கு வேறு வேலைகள் எதுவுமே இல்லையோ என்ற ஐயம் எழும் வண்ணம்

அவ்விடத்தில் தீயை அடியொற்றிய வேறு ஒரு நாவல் வேறு பாத்திரங்களுடனும், கதைக்களனுடனும் மீண்டும் உயிர்த்து. இவ்வம்சமே தீயின் மிகப் பெரிய வெற்றி.

இதைக் குறிப்பாக முன்னுணர்ந்து தீயின் முதற்பதிப்புக்கான தனது முன்னீட்டில் “இதன்கண் வரும் பாத்திரங்கள் அத்தனையும் கற்பனையே. இவர்களில் யாராவது நம் மத்தியில் வாழுகின்றனர் என்ற மயக்கம் யாருக்காவது ஏற்படின், அதற்கு நான் பொறுப்பாளியாக மாட்டேன்.. இங்கே சித்திரிக்கப்படுள்ள கட்டங்கள் பலவோ, சிலவோ அல்லது ஒன்றோ, இங்கு விஸ்தரிக்கப்பட

தொடர்தல் 70ம் பக்கம்

கலகக்காரனின் மரணம்

எஸ்.பொ.வை நான் முதலில் சந்தித்த போது அவர் ஒரு சர்ச்சை நாயகனாகத் திகழ்ந்துகொண்டிருந்தார். அவர் ஒரு கலகக்காரர் எனப் புரிந்துகொள்ளச் சில காலங்கள் ஆயிற்று.

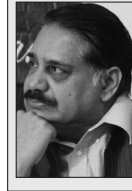
எழுபதுகளின் மத்திய ஆண்டுகள் ஒன்றில் சென்னை வந்திருந்த எஸ்.பொவிற்கு தீயம் பார்த்தசாரதி தனது அலுவலகத்தில் ஒரு சந்திப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார். நான் அப்போது 25 வயது இளைஞன். எஸ். பொ.வின் எழுத்துக்களில் 'தீயை மாத்திரம் வாசித்திருந்தேன். அந்த நாவல் எனக்கு அத்தனை உகப்பானதாக இல்லை.

கூட்டம் முடிந்ததும் எஸ்.பொவிடம் சில நிமிடங்கள் உரையாடினேன், 'தீயின் கடைசிப் பகுதிகளில் சில விகாரமாக இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அப்போது தமிழகத்தில் 'தீயைப் படித்தவர்கள் அதிகம் இல்லை. எஸ்.பொ. எப்போதும் போல ஓர் இளஞ்சிரிப்புடன், என்னைப் பார்த்தார். ஆபாசமாக இருக்கிறது எனச் சொல்கிறேன் என்று புரிந்து கொண்டாரோ என்னவோ அழகு என்பது காண்பவர் கண்ணில் இருக்கிறது என்ற ஆங்கிலச் சொற்றொடரை சிறிது மாற்றி morality is in the minds of the beholder என்று ஒரு வாக்கியம் சொன்னார். அதற்குள் அவரைச் சிலர் அழைக்கவே மேலும் பேசாமல் பிரிந்தோம்.

அதன் பின் எத்தனையோ சந்திப்புகள். மேடையைப் பகிர்ந்து கொண்ட நிகழ்வுகள். எங்கள் கருத்துக்கள் ஒரு புள்ளியில் சந்தித்துக் கொண்ட தருணங்கள் அதிகம் இல்லை. ஆனால் எங்கள் அக்கறைகளில் ஒரு பொதுத் தன்மை இருந்தது. இலக்கிய பீடங்களுக்கு எதிரான குரல், கோஷ்டிகளிலிருந்து விடுதலை பெறல், தமிழ் இலக்கியம் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் எழுதப்படும் இலக்கியமல்ல, புதிய எழுத்தாளர்களை வரவேற்றுச் செழுமைப்படுத்தல் அயல் மொழி இலக்கியங்கள், பூர்வ குடி இலக்கியங்கள் எனப் பல பொதுவான அக்கறைகள் எங்களிடையே இருந்தன.

எஸ்.பொ.வின் 'நற்போக்கு' தெளிவற்ற குழப்பம் எனத் தளையசிக்கம் சொல்லும் போதிலும் அது ஒரு கலகக்காரனின் குரல். கலகம் செய்பவனின் உந்துதல் எல்லா

நேரங்களிலும் நியாயம் பிறக்க வேண்டும் என்பதிலிருந்து எழுவதில்லை. சில நேரங்களில் கவனம் பெற வேண்டும் என்ற குழந்தையின் ஏக்கம் கூட கலகத்தின் வித்தாக இருக்கக் கூடும். அந்த நற்போக்கு கடைசியில் தனிமனிதனை முன்நிறுத்துவதாக

மாலன்:

சிறுகதை ஆசிரியர், ஊடகவியலாளர், சென்னையில் இருந்து வெளிவரும் புதிய தலைமுறை இதழின் ஆசிரியர்.

முடிந்ததே அதற்குச் சான்று என்று அவரிடம் வாதிட்டிருக்கிறேன். பொதுவாகவே இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள், தமிழகத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் போல தனிமனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும், அல்லது சமூகனிதர்களோடு உள்ள உறவுகளில் தோன்றும் முரண்பாடுகளை எழுதுவதை விடவும் பெரிதும் இருத்தல் (survival) குறித்த போராட்டங்களையே புனைவுலகிற்குக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்ற என் கருத்தை அவர் ஆமோதிப்பதுபோல், அது இலங்கைத் தமிழர்களின் ஆதாரமான பிரச்சினை என ஒருமுறை சொன்னார். அந்த வெளிச்சத்தில் நான் இலங்கை எழுத்தாளர்களை வாசிக்கத் தொடங்கியபோது அது எனக்குப் புதிய புரிதல்களைக் கொடுத்தது.

மார்க்சியர்களுக்கு எதிராகத் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டவர் என்ற போதிலும் அவரது அபிமான விமர்சகராக ஏஜே இருந்தார் என்பது அவரது ஆளுமையை அடையாளப்படுத்தும் ஓர் முக்கியமான அம்சம். என்னை ஈர்த்த இலங்கை இலக்கிய விமர்சகரும் ஏ.ஜே.தான். அவர் மறைந்த போது சிங்கப்பூர் தமிழ் முரசில் ஒரு அஞ்சலிக் குறிப்பு எழுதியிருந்தேன். அதையொட்டிய உரையாடலில் மௌனி வழிபாடு பற்றிய ஏஜேயின் கட்டுரை குறித்து, நாங்கள் இருவரும் நிறையவே பேசியிருந்தோம். அப்போது ஏஜேயின் கட்டுரைகள் கிடைப்பது சிரமமாக இருப்பதைக் குறிப்பிட்டேன். அடுத்த நாளே எனக்கு மத்து பிரதி ஒன்றை அனுப்பி வைத்தார்.

நினைவுகள் தரும்புகின்றன. எஸ்.பொ.வின் பிரிவு இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல, என்னுள்ளும் ஒரு வெற்றிடத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அநேகமாக அது நிரம்பாமலே நானும் ஒரு நாள் விடைபெறக் கூடும் என்பது அந்த இழப்பை மிகுதிப்படுத்துகிறது.

கலாதி...

69ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

டுள்ள வகையிலோ, அல்லது சற்று வேறுபட்ட விதத்திலேயோ அநேகருடைய வாழ்க்கையிலும் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன்" எனச் சமாதாரமாகக் கூறியிருக்கிறார் எஸ்.பொ.

தீ முதன்முதலில் வெளியாகிய ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இக் கூற்று வலுவூட்டையதாக விளங்கியிருக்கலாம். ஆனால் 'வரலாற்றில் வாழ்தல்' எனும் எஸ். பொவின் சுயவரலாறு வெளியாகிய பின்னர், அதனையும் தீயையும் ஒப்புநோக்கும் ஒருவனால் யோசைச் சுவாமியார், பாக்கியம், சாந்தி, லில்லி, லில்லியின் தாத்தா, புனிதம், சரசு ஆகிய அனைவரையும் மிகச் சுவப்பமாக அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியும். இவ்வடையாளம் காணல் ஒரு கலாதியான அனுபவம். திலகாவை அடையாளம் காண்பது மிகக் கடினம். அதற்கான சுவடுகள் எதுவும் வரலாற்றில் வாழவில்லை. அடையாளம் காண முற்படின் அதுவும் ஒரு கலாதியை உருவாக்கலாம். ஆயினும் எஸ். பொ கலாதிக்கு அஞ்சுபவர் அல்லர். கலாதியேயானது அவரது வாழ்க்கை. சத்தியத்தை ஒப்புக்கொடுக்கும் 'கெட்ட பழக்கம்' அவரிடமும் உண்டு. இல்லாவிடில் அவரால் ஒரு எழுத்தாளனாகத் தொடங்குவோ, அதைத் தொடரவோ முடியாது போயிருக்கும்.

மேலைத்தேய மொழிகளில் எழுந்த பல நாவல்களும் திரைப்படங்களும் பாலுணர்வை மிக அற்புதமாகக் கையாண்டு உன்னதங்களை தொட்டிருக்கின்றன. சுட்டிக்காட்டிப் பட்டியலிடமுடியாத அளவுக்கு அவை எண்ணிக்கையிலும் தரத்திலும் மேம்பட்டவை. அதிகம் ஏன், சிங்களத் திரையுலகின் இளம் இயக்குனர்கள் பாலுணர்வுச் சிக்கல்களை மையப்படுத்தி அற்புதமான திரைப்படங்களைத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்திய மொழிகளில் எனது சிற்றறிவுக்கு எட்டிய வரையில் கன்னட இலக்கியம் பாலுணர்வு தொட்டு பல அரிய பொக்கிஷங்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. 'நவ்ய' கன்னட இலக்கியப் போக்கை ஆற்றியவர்களும், குறிப்பாக யு.ஆர். அனந்தமூர்த்தியும் பல அபூர்வ புனைவுகளைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் தமிழில் பாலுணர்வு பற்றி எழுந்த புனைவுகளைக் ஒப்பீட்டளவில் குறைவானவை. வீரியம் குன்றியவை. தமிழ்த் திரைப்படங்களைப் பற்றிச் சொல்லவே நாக்கூசுகிறது. பாலுணர்வையும் மையமாகக் கொண்டு இலக்கியம் படைத்தவர்களாக சிதம்பர ரகுநாதன், லா.ச.ரா., தி.ஜானகிராமன், கரிச்சான் குஞ்சு, அ. மாதவன், நீல பத்மநாதன், சாரு நிவேதிதா, எஸ். பொ, மு.தளையசிக்கம், உமா வரதராஜன், தமிழ்நதி, உமா மகேஸ்வரி, சல்மா... போன்ற தொரு சிறுவரிசை ஒன்றையே நாம் கொண்

டுள்ளோம். ஏனைய படைப்பாளிகள் போகிற போக்கில் பாலுணர்வை அல்லது அதன் நுகர்ச்சி அனுபவத்தைத் தொட்டுச் செல்வார்களேயொழிய முழு அளவிலான விஸ் தீரணமானதாகவோ, பாலுணர்வின் மீது கட்டமைக்கப்பட்ட விசாரமாகவோ தமது படைப்புக்களைத் தர முயலவில்லை.

இவர்களிலும் எஸ். பொவும், கரிச்சான் குஞ்சுவும் ஏனையவர்களிடமிருந்து குறிப்பிடத்தகுந்த அளவில் வேறுபடுபவர்கள். 'பசித்த மானிடம்' என்னும் தனது அற்புத சிருஸ்டியில் மனிதனிது வயிற்றிலும், அடிவயிற்றிலும் எழும் என்றும் அடங்காத இரு பசிகளையும், அவற்றைத் தீர்க்கும் அவனது முனைப்புகளையும், அதன் விளைவாக அவனது ஆன்மா கொள்ளும் வறுமையையும், அவ்வறுமையிலிருந்து அவன் பெறும் ஆன்ம ஈடேற்றத்தையும் அற்புதமாக விபரித்தார் கரிச்சான் குஞ்சு.

எஸ்.பொ தனது தீயில் வயிற்றுப் பசியை மிகச் சாதூரியமாகத் தவிர்த்து, அடிவயிற்றின் பசியை மட்டுமே முன்னிறுத்தி, தன்னைத்தானே சவுக்கால் விளாசி, மனம் ஏங்கிச் சலித்துச் சாம்பும் ஒருவனைக் காண்பிக்கின்றார். "தீயின் கங்குகள் நிறுவிடும் உள்ளத்துடன் (நீறில் மறைந்திருக்கும் நெருப்புப் பொறி தீயை ஜனிக்காதா?) மாட்டுத் தொழுவ விஸ்தீரணமுள்ள விட்டை நோக்கி நடக்கின்றேன்." என முடிய எத்தனிக்கும் தீ. அவ்வரிகளுக்குள்ளேயே மடிந்து முடிந்துவிடாமல் மீண்டும் ஒரு சுவாலைக்காக ஏங்கித் தொடர்கின்றது....

அத்தீ.

இப்பகைப்புலத்தில் நின்று நோக்குகையில் தீயின் மறுபிரசுரமும் "கிளாசிக்" என அதனை மகிமைப்படுத்தலும் முக்கியமானவை, காலப் பொருத்தமானவை என்பதே எனது துணிபு.

தீக்கும் எனக்கும் ஏறத்தாள ஒரே வயது. இந்த முன்னுரைக்காக வாசித்ததுடன் சேர்த்து நான்கு தடவைகள் தீயை மீண்டும் மீண்டும் வாசித்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு தடவையும் தீயின் சுவாலைப் பளபளப்பும், வெம்மையும் குன்றாதிருப்பதையே உணர்கிறேன்.

"அடிவயிற்றின் அகம்-புறத்துச் சங்கதி. அன்னையிட்ட தீயும்கூட - அதுவே". இதைச் சொன்னது நானல்ல. முந்தைய பதிப்பின் முன்னுரையின் முதல் வாக்கியமாக விட்டலராவ் சொல்லியிருக்கிறார்.

அன்னையிட்ட தீயல்லவா? ஆகவே, அது அப்படித்தானிருக்கும்! என்றும் நித்தியமாய்! ஒரு கலாதியாய்....! தீ....!

இந்தப் பதிப்புக்கான முன்னுரையை எழுத எனக்கு வாய்ப்புத் தந்த காலச்சுவடு பதிப்பகத்துக்கும், ஒரு புன்சிரிப்புடன் அதற்கு பெருந்தன்மையுடன் ஒப்புதலளித்த அன்பர் எஸ். பொவுக்கும் எனது மனமாற்றந்த நன்றிகள்.

மாண்புமிகு நேயம் மாண்புறப் பேசிய எஸ்.பொ.!

எஸ்பொ விற்குப் பிந்திய இரண்டாம் தலைமுறையைச் சேர்ந்தவன் நான். வாசிப்பு மீது அக்கறையும் ஆர்வமும் கொண்ட எனது தலைமுறையைச் சேர்ந்த பலரையும் போலவே எஸ்பொ எனக்கும் பிடித்தமான ஒரு எழுத்தாளர். சிறு வயதில் இந்தியப் பத்திரிகைகளையே அதிகம் படித்து வளர்ந்தவன் என்பதால் எழுத்தாளன் என்கிற கர்வத்துடனான விம்பங்களாக இருவர் என் மனதில் பதியவைக்கப்பட்டனர். ஒருவர் பாரதி. அடுத்தவர் ஜெயகாந்தன். பின்னாளில் அந்த திருவுருக்கள் மனதில் தூர்ந்துபோயின. ஆனால் மறக்கவே முடியாதவராக, பேராளுமையாக தாக்கம் செலுத்தியவர் எஸ்பொ அவர்கள். அவருடன் நெருக்கமான உறவு எதுவும் எனக்கு இருந்ததில்லை. ஓரிரு வார்த்தைகளைத் தவிர வேறேதும் பேசிய துமில்லை. காலம் செல்வம் ஒழுங்கு செய்திருந்த 'எஸ்பொவின் நனவிடை தோய்தல்' என்கிற கூட்டம் ஒன்றில் எஸ்பொவின் பேச்சைக் கேட்டிருக்கின்றேன். 'ஈழத்து ஜெயகாந்தன் என்று உங்களை அழைக்கலாமா? என்று அவரிடம் கேட்டதற்கு, ஜெயகாந்தனை வேண்டுமானால் தமிழ்நாட்டு எஸ்பொ என்று அழையுங்கள்' என்று எஸ்பொ கூறியதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி கேட்டிருக்கக் கூடியவர் என்பதை உறுதி செய்கின்ற தோரணையிலான பேச்சு. அப்போது கொழும்பில் நடைபெற இருந்த சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டிற்கான எதிர்ப்பை எஸ்பொ முன்னெடுத்து, அது பற்றிய சர்ச்சைகள் இடம்பெற்றிருந்த காலம். தான் ஏன் கனடா வந்தேன் என்பதற்கு அவர் பாணியிலேயே நல்ல விளக்கம் ஒன்றை வழங்கினார்:

சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டில் எஸ்பொ சிலுவையில் அறையப்பட்டுவிட்டார் என்ற பொருள்பட கனடாவில் இருந்து ஒருவர் கூறியதாகவும், அதற்கு தான், சிலுவையில் அறையப்படுவது நிகழ்ந்தால் புத்துயிர்ப்பும் நிச்சயம் நிகழும், எஸ்பொவின் புத்துயிர்ப்பு கனடாவிலேயே நிகழும் என்று கூறியதாகவும், அதன் நிமித்தமே கனடா வந்தேன் என்றும் கூறினார். நான் வாசித்த, கேள்விப்பட்ட, கற்பனை செய்திருந்த அதே எஸ்பொவை கண் முன்னால் கண்ட தருணம் அது. ஒரு வாசகனாக எஸ்பொ பற்றிய என் பார்வையை, அவர் என்னில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை இச்சிறு கட்டுரையில் முன்வைக்கின்றேன்.

எஸ்பொவின் படைப்புகளில் எனக்கு பிடித்தவை என்று தீ, சடங்கு, அப்பாவும் மகனும், நனவிடை தோய்தல் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இன்று வரை எஸ்பொ பற்றிக் குறிப்பிடுபவர்கள் பேணும் எஸ்பொ பற்றிய விம்பம் பெரும்பாலும் தீயாலும், சடங்காலுமே கட்டமைக்கப்பட்டது.

எஸ்பொவின் தீ மனிதனின் அடிப்படை உணர்ச்சியும் உறவுகளின் அடிப்படையும் காமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருக்கின்றது என்பதை தத்துவ நோக்கில் (ஆழமாக இல்லாத விடத்தும்) ஒரு நாவல் வடிவில் சொல்கின்ற படைப்பாகும். இந்நாவலின் முன்னுரையில் எஸ்பொ அவர்கள் கூறுகின்றார்.

'மேனாட்டார் Sex ஐ மையமாக வைத்துப் பல நவீனங்களை சிருஷ்டித்திருக்கின்றனர். மனித இனத்தின் பின்னமற்ற அடிப்படை உணர்ச்சி பாலுணர்ச்சியே. இவ்வுணர்ச்சியில் வித்தூன்றிக் கருவாகி ஐனித்து, வளர்ந்து, அந்த நுகர்ச்சியில் எழும் குரோதம் பாசம் ஆகிய மன நெகிழ்ச்சிகளுக்கு மசிந்து, சிருஷ்டித் தொழிலில் ஈடுபட்டே வாழ்கிறான் மனிதன். அவன் தனது பலவீன நிலைகளில் செய்பவற்றையும், அனுபவிப்பவற்றையும் சொல்லவும், ஒப்புக் கொள்ளவும் ஏன் கூச்சப்படவேண்டும்?'

இந்தக் கேள்வியே எஸ்பொவின் பல-படைப்புகளுக்கான அடிநாதமாகும். கதையில் கதையின் நாயனுக்கு அவன் வாழ்வில்

சந்திக்கின்ற ஏழு பேருடன் பாலுறவின் அடிப்படையிலான தொடர்பு உருவாகின்றது. (இதில் சிறு வயதில் பாதிரியார் ஒருவரால் அவன் பாலியல் தேவைகளுக்காக அறிந்தும் அறியாமலும் பலியாக்கப்படுவதும், பின்னர் அவனே பூப்பெய்தாத சிறுமியை தனது

யங்கள் விரவிய தமிழ்ச் சமூகத்தில் 1960 களிலேயே இந்நாவல் எழுதப்பட்டது பேரதிசயம் தான். அதிலும் குடும்பம் என்பதை சமூகத்தின் ஆகச் சிறிய அலகாக்கி கட்டி எழுப்பப்பட்ட அமைப்பை முதன்மைப்படுத்தி, தனி நபர் ஆசாபாசங்களைப்பற்றி அக்கறை

படம்: டிஜி கருணா

தேவைகளுக்காக பலியாக்க முயல்வதும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. கலாசாரம், பண்பாடு என்ற போர்வைகளில் வெளியில் வளர்ப்பதற்கு மறைக்கப்பட்டு நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்திலும் கூட நிறையப் பாலியல் துன்புறுத்தல்கள் நடைபெற்றிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆனால் 1960 களிலேயே இது பற்றி எஸ்பொ எழுதி இருக்கின்றார் என்பதை அறியும் போது வியப்பாகவே இருக்கின்றது.

அது போல சடங்கு நாவல் கலாசாரம், புனிதம் என்றெல்லாம் கட்டமைக்கப்பட்டு, நம் கட்டியமுது கொண்டிருக்கும் விழுமி

கொள்ளாது தியாகம், விட்டுக் கொடுத்தல், புனிதம் என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் சமூகங்களில், குடும்ப உறவுகளைப் பேணவும், குடும்பத்தை நிலைப்படுத்தவும் (முக்கியமாக பொருளாதார ரீதியில்) எடுக்கும் முயற்சிகளில் தனி மனித உணர்வுகளும் விருப்பங்களும் எப்படி நிராகரிக்கப்படுகின்றன. என்று சொல்கிறது சடங்கு நாவல். இந்த இரண்டு படைப்புகளும் அவற்றின் பேச்சும்பொருட்களால் இன்று வரை சமகாலப் பிரதிகளாக கருதத்தக்கவை.

அதுபோல பண்பாட்டு வரலாற்றியல் என்பதில் பெரும் அக்கறை கொண்டவன் என்ற வகை

- அருண்மொழிவர்மன் -

யில் எனக்கு எஸ்பொவின் ஆக்கங்களுள் அதிகம் பிடித்தது நனவிடை தோய்தல் ஆகும். நனவிடை தோய்தல் (nostalgia) என்றாலே

காதலுடன் மாத்திரமே தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கின்ற காலத்தில் முதன்முதலாக இந்தப் புத்தகத்தை வாசிக்கத் தொடங்கிய தாலோ என்னால் முதல் வாசிப்பில் லயிக்க முடியாவிட்டாலும் மீண்டும் வாசித்த போது எனக்கு மிக மிகப் பிடித்த புத்தகங்களில் ஒன்றாகிவிட்டது. 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னைய யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வாழ்க்கை முறையை மிகமிக அழுத்தமாகவும் உணர்வுபூர்வமாகவும் பதிவுசெய்திருக்கின்றார். அந்நாளைய மக்களின் வாழ்க்கை முறை பற்றிய சிறந்த ஆவணப்பதிவாகவும் இந்

தொடர்தல் 70ம் பக்கம்

மானிட நேயம்...

71ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

தப் புத்தகம் உள்ளது. உதாரணத்துக்கு ஒரு சிறிய பகிர்வை எஸ்பொவின் எழுத்துக்களிலேயே தருகின்றேன்

‘பின்னர், ஐந்து சத நோட்டுக்களும் பாவனைக்கு வந்தன. இது புதினமான நோட்டு. ஒரே தாளில் இடப்பக்கம் இரண்டு சத முத்திரை போலவும் வலப்பக்கம் மூன்று சத முத்திரை போலவும் அச்சிடப்பட்டிருந்தன. தேவை கருதி அந்தத் தாளை இரண்டு முத்திரைகளாகக் கிழித்து, இரண்டு சதமாகவும் மூன்று சதமாகவும் பாவித்துக்கொள்ளலாம். மூன்று சய இரண்டு சமன் ஒன்று என்கிற வாய்ப்பாட்டில் ஒரு சதக் கணக்கும் சரி செய்யப்பட்டது’

இது போல பணம், துட்டு என்கிற பிரயோகங்கள் மெல்ல வழக்கொழிந்து எப்படி ரூபா சதம் என்கிற பாவனை வந்தது என்பதையும் மிகச் சுவாரசியமாகச் சொல்லுகின்றார் எஸ்பொ. நாலு பணம் என்பது இருபத்தைந்து சதம். இந்தக் கணக்கின் அடிப்படையில் 3 பணம் என்றால் அது பதினெட்டுச் சதமா அல்லது பத்தொன்பது சதமா என்று பெரிய வாக்குவாதம் கூட நடைபெற்றதாம். இன்றுவரை எஸ்பொ குறிப்பிட்ட இந்த ஐந்துசத தான் பற்றி வேறொன்றும் என்னால் அறியமுடியவில்லை. எஸ்பொ மட்டும் எழுதியிராவிட்டால் இந்த வரலாறு மறக்கப்பட்டதாகவே போய் இருக்கும்.

அதுபோல எஸ்பொவின் மொழிபெயர்ப்புப் பணி பற்றியும் குறிப்பிடவேண்டும். எஸ்பொ ஒரு வேலைத்திட்டமாக ஆபிரிக்க நாவல்களை தமிழுக்கு மொழியாக்கம் செய்தார். லத்தின் அமெரிக்க இலக்கியங்கள் தமிழில் தொடர்ச்சியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டதைக் குறிப்பிட்டு, அதைவிட அதிகமும் தமிழர் வாழ்வியலுடன் ஒற்றுமைகள் கொண்டிருந்த ஆபிரிக்க இலக்கியங்களை தமிழ் மொழியிலாக்கும் முயற்சியை முன்னெடுத்தார் எஸ்பொ. 2011ல் ரொரன்ஹோ வந்திருந்த போதும் அவர் அப்போது மொழியாக்கம் செய்து முடித்திருந்த 5 நாவல்களை ஒரே தொகுதியாகவே விற்பனை செய்தார். இவற்றில் சினுபா ஆச்சிபேயின் A Man of the People என்பதை ‘மக்களின் மனிதன்’ என்று மொழியாக்கம் செய்ததும், நக்விப் மஹ். பூ.ப் எழுதிய Miramar என்பதை சாதாரணன் மொழியாக்கம் செய்ததும், ஜே எம் கூர்சி எழுதிய The Disgrace என்பதை ‘மானக்கேடு’ என்று மொழியாக்கம் செய்ததும், மையா களேரோ எழுதிய ‘The Sleep Walking Land’ என்பதை நித்திரையில் நடக்கும் நாடு என்று மொழியாக்கம் செய்ததும், கம்ரன் லெயெ எழுதிய The African Child என்பதை கறுப்புக் குழந்தை என்று மொழியாக்கம் செய்ததும், என்று பத்துக்கு மேற்பட்ட ஆபிரிக்க இலக்கிய நூல்களை தமிழாக்கம் செய்து மக்களிடம் கொண்டுசெல்ல முயன்றார். அவரளவில் அவர் முன்னெடுத்த அரசியலுக்கு பண்பாட்டு ரீதியில் வலிமை சேர்ப்பதாக இந்த இலக்கியங்களை அவர் கண்டுகொண்டார். இவைதவிர அவர் வெவ்வேறு காலப்பகுதி

கள் செய்த மொழியாக்கங்கள் மகாவம்சம் உட்பட பல!

அதேநேரம், எஸ்பொ பற்றி எழுதும்போது போது அவர் பற்றி சில விமர்சனங்களையும் பதிவுசெய்வதே எஸ்பொவின் எழுத்தாழியத்துக்கு நாம் தரும் பெரும் மதிப்பாக அமைய முடியும். பொய்யைத் தலைக்குள் வைத்துக்கொண்டு என்னால் எழுத முடியாது என்றார் எஸ்பொ. அவ்விதம் ஒழுகவே விருப்பம்.

எழுத்தாளர்கள் பலர் அவர்கள் எழுத்தினூடாக நமக்குள் எழுப்பும் விம்பம் போல நேரில் இருப்பதில்லை. ஆனால் எஸ்பொ,

அவர் எழுத்துகளுடாகத் தெரிவது போன்றே கலகம் செய்யும் இயல்புடையவராகவே நான் கனடாவில் அவரை நேரடியாகப் பார்த்தபோதும் தெரிந்தார். சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு, தமிழ் தேசியம், மகாவம்சம் என்று நிறைய விடயங்களைத் தொட்டுப் பேசினார். அதே நேரம் தமிழ்த் தேசியத்தை வலியுறுத்திக் கூறும்போது சிங்களவர்கள் பற்றிக் கூறிய சில கருத்துக்கள் மிகுந்த ஏமாற்றத்தையும் அயர்ச்சியையும் தந்தன. இது போன்ற பேச்சுக்களை எஸ்பொ போன்ற அனுபவமும் ஆளுமை யும் நிரம்பிய ஒரு முத்த எழுத்தாளரிடம் இருந்து நான் எதிர்பார்க்கவெயில்லை. சடங்கு, தீ போன்ற படைப்புகளுடாக பாலியல் பற்றி மக்களிடையே இருந்த போலி ஒழுக்கத்தை, பாலியலைப் பேசக் கூடாத ஒன்றாக கருதும் மனப்பாங்கை உடைத்துப் போட்ட எஸ்பொ, ‘கற்பு நிலை’ பற்றிப் பேசியதும், ஆதியிலே தமிழராக இருந்தவர்கள் பின்னர் சிங்களவர்களாக மாறிய தற்குக் காரணம் கூறும்போது ‘சிங்களப்

பெண்கள் கற்பு நெறி பிறழ்ந்ததும் ஒரு காரணம்’ என்று கூறியதும் மிகுந்த ஏமாற்றத்தையே தந்தன. முற்போக்கு இலக்கியத்தைவிட்டு விலகி நற்போக்கு இலக்கியம் என்று தன்னை வகைப்படுத்திக்கொண்ட எஸ்பொ, பின்னர் தனது மாயினியில் முன்னிறுத்திய தேசியத்தின் உள்ளடக்கத்தால் மாயினி எஸ்பொவின் மிக பலவீனமான பிரதியாகவே உருப்பெற்றிருந்தது.

தேசியத்தை அவர் முன்னெடுத்ததால் இப்படைப்பு பலவீனமாகவில்லை. அவர் தேசியத்தை முன்வைத்த விதத்தாலேயே இப்படைப்பு பலவீனமானது. இதே பாதிப்பை எஸ்பொ மித்ர வெளியீடு ஊடாக வெளியிட்ட புத்தகங்களுக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரைகளில் ‘தமிழ் தேசியத்தின்’ நிமித்தம் கடைப்பிடித்த மென்போக்கிலும் காண

போது அது பற்றிய ஒரு தெளிவான பார்வையும், தொலைநோக்குப் பார்வையும் இருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் உடைப்பது கலகமும் அல்ல, செயற்பாடும் அல்ல. ஒரு கலகம் என்பது முன்னெடுக்கப்படும்போது மாற்றாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் ஒரு ஆக்கபூர்வமான ஒரு வேலைத்திட்டம் இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பொறுப்பான கலகக்காரர்கள் எப்போதும் உறுதிப்படுத்தவேண்டும்.

இன்று எஸ்பொ அவர்களின் மரணத்தின் பின்னர் தமிழ்த் தேசியர்களும், தமிழ் தேசியத்தை மறுதலித்து சாதிப் பிரிவினைகள் தொடர்பான பிரச்சினைகளை தம்பிரதான வேலைத்திட்டங்களாக முன்னெடுப்போர்களும் எஸ்பொவை தம்முடன் சேர்த்து அடையாளப்படுத்த முயல்வதைக்

முடிந்தது. ஒரு உதாரணமாக ஈழவாணி எழுதிய நிர்வாண முக்தி சிறுகதை தொகுதியையும், அதற்கு எஸ்பொ எழுதிய முன்னுரையையும் வாசித்துப்பார்க்கலாம்.

அடுத்து எஸ்பொ தன்னை தமிழ் ஊழியம் செய்பவன் என்றும், பாணன் என்றும் காட்டான் என்றும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அழைத்துக்கொண்டார். அவர் பிற்போக்கு இலக்கியம் X முற்போக்கு இலக்கியம் என்று இருந்தபோது தன்னை நற்போக்கு என்று கூறியது ஒரு தனிமனித செயற்பாடே அன்றி அது ஒரு இயக்கம் அல்ல. அவர் இயக்கமாக ‘நற்போக்கு இலக்கியத்தை’ முன்னெடுத்தவரும் அல்ல. ஒரு படைப்பாளியாக அவர் எடுத்துக்கொண்ட சுதந்திரம் அது. ஆனால் அது அவரது அரசியல் வேலைத்திட்டம் அல்ல. தற்போது எஸ்பொ வின் ‘எல்லாவற்றையும் உடைத்தல்’ என்பதை அரசியல் செயற்பாட்டாளர்களும் பின்பற்றுவதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. ஒரு செயற்பாட்டாளர் கலகம் செய்யும்

காணமுடிகின்றது. எஸ்பொவுக்கு அதிகாரங்கள் மீதான கோபம் இருந்தது. சாதி ஒழிப்பு தொடர்பான அக்கறை இருந்தது. பிற்காலத்தில் அவர் தன்னைத் தமிழ்த் தேசியவாதியாகவே அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். துரதிர்ஷ்டவசமாக அவர் முன்வைத்த தமிழ்த் தேசியம் இனவாதம் பேசுவதாக அமைந்தது. அதுவும் சேர்ந்ததாகவே எஸ்பொ அமைந்தார்.

மாய்ந்து மாய்ந்து நான் எழுதியதெல்லாம் மானிட நேயம் மாண்புற என்றேன்.

என்றார் எஸ்பொ. அவ்விதமே வாழ்ந்தார். நம் நினைவிலும் நிலைத்தார்.

arunmozhivarman@thaiivedu.com

போர்க்குணம்...

66ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

கின்றேன். இரண்டு ஆண்டுகளாக அதற்கான பணியில் இறங்கியுள்ளேன். அவருடனும் கலந்துள்ளேன். அவர் ஆசியும் எனக்கு உண்டு.

எஸ். பொ ஒரு தமிழீழவாதி. தமிழீழமே முடிந்த முடிவு எனக் கருதியவர். அவருடைய பங்களிப்புகளும் அதைச் சார்ந்தே இருந்தன. அரசியல் சார்ந்த கொள்கை அடிப்படையில் உங்களுக்கும் அவருக்கும் முரண்பாடுகள் ஏற்படவில்லையா?

நான் என்றும் அரசியல் சார்ந்தவனாக இருக்கவில்லை. எனவே இந்த பயணத்தில்

14 ஆண்டுகள் நான் பின்தங்கியதால் அவருடன் இணைந்து பயணிக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிட்டவில்லை என்பதே உண்மை. ஆனால் 1999 முதல் சில ஆண்டுகள் அய்யா பழ. நெடுமாறன் அவர்களுடன் பயணிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது பெருமையாக இருக்கின்றது.

எஸ்.பொ பற்றி நீங்கள் ஏதாவது முக்கியமான சம்பவங்கள், நிகழ்வுகள், கருத்துகள் பற்றி ஏதாவது பதிவு செய்ய விரும்புகின்றீர்களா?

ஒரு சம்பவத்தை மட்டும் இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். 1962ல் ஏப்ரலில் தர்ம சிவராமு என்பவர் திருகோணமலையிலிருந்து வந்தி

ருந்தார். கொழும்பில் வேறு யாரும் அவருக்கு தெரிந்திருக்கவில்லை. ‘எழுத்து’ மூலம் எனக்கு அறிமுகமானார். சி.சு. செல்லப்பா சென்னையில் நடத்திய ‘எழுத்து’ இதழை இலங்கையில் விற்பனை செய்ய யாரும் முன் வரவில்லை. எனவே, நான் அதனை வரவழைத்து விநியோகித்தேன். அதன் மூலம் கிடைத்த அறிமுகம் தான் தர்ம சிவராமு. மிக மிக எளிமையாக சிறு பையுடன் வந்திருந்த அவரை உபசரித்து பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அச்சமயம், பிரஸ் உள்ளே இருந்து வந்த எஸ்.பொ. வுக்கு அவரை அறிமுகம் செய்தேன். “எழுத்து”வில் இருவருக்கும் நடந்த கருத்து மோதலை குறிப்பிட்டு சாடத் துவங்கி இருவரும் வாக்குவாதம் செய்தனர், என்னால் சமாளிக்க முடியவில்லை, பின்னர் எஸ்.பொ.வை ‘கெஞ்சிக் கூத்தாடி’ உள்ளே அனுப்பினேன். அவர் இருவாரம் எனது அச்சகத்தில் தங்கி இருந்

தார். சில காலத்திற்கு பின்னர் அவர் தமிழகம் சென்று ‘பிரமிள்’ என்ற பெயருடன் செல்வாக்காக வாழ்ந்து இறந்தார்.

எஸ்.பொ. போர்க்குணம் கொண்டவர். கருத்து மாறுபாடு கொண்டவர்களை கண்டதும் கடுமையாக சாடுவது அவர் சுவாவம்.

இறுதியாக, எஸ்.பொ. என் மூலம் கற்றுக் கொண்டதை விட அவர் மூலம் நான் கற்றுக் கொண்டதே ஏராளம், ஏராளம், என அறுதியிட்டுக் கூறுகிறேன். சிலர் எங்களை மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸுக்கு ஒப்பிட்டு நயப்பார்கள். எஸ்.பொ. கூட அவ்வாறு கூறியது உண்டு. நான் எங்கெல்ஸ் அல்ல, ஆனால் அவர் மார்க்ஸ் என்பதில் எவ்விதச் சந்தேகம் இல்லை.

